

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Els Aiguamolls rep més de la meitat de les espècies de ratpenats de Catalunya

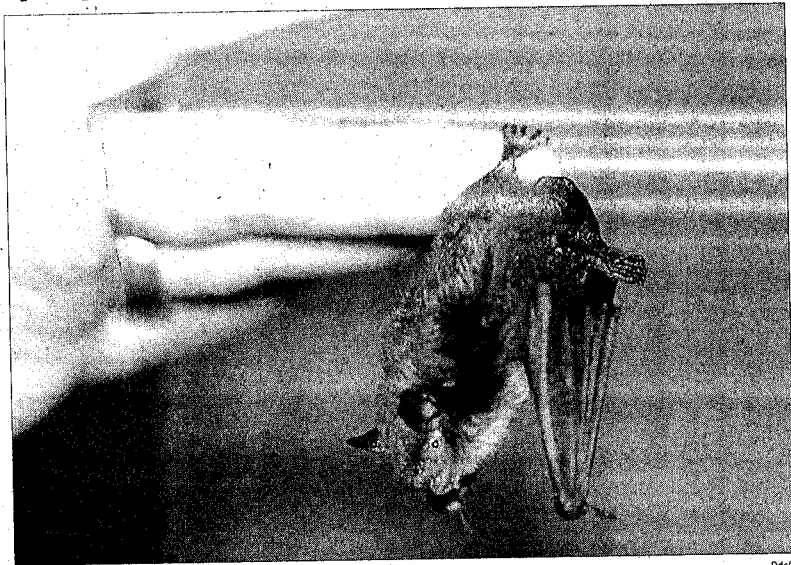
El centre ha editat uns tríptics per informar la població i treure-li l'estigma d'animal ferotge

DdeG, Castelló d'Empúries. El Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà ha detectat que en aquest espai natural hi viuen 13 de les 25 espècies de ratpenats que hi ha documentats a Catalunya. La pèrdua de refugis naturals és una de les problemàtiques que han d'afrontar aquesta espècie i que podria provocar una regressió.

Els biòlegs del Parc Natural ha realitzat un estudi que va començar fa quatre anys fent un seguiment dels exemplars mitjançant aparells d'última generació que permeten detectar a partir d'ultrasons els crits que emeten.

Durant el treball s'ha pogut comptabilitzar uns dos mil exemplars, tot i que es desconeix la xifra total. Aquests formen part de 13 espècies diferents. Les més nombroses són les aquàtiques i una de reduïdes dimensions, la *Pistrella nana*. Les dades obtingudes revelen que l'espai congrega més del 50% de les espècies d'aquest quiròpters que habiten a Catalunya. El mostreig realitzat al parc ha estat sobre el 80% de l'àrea protegida.

Una de les constatacions que s'ha pogut realitzar és que actualment les colònies es troben amb dificultats per trobar refugis naturals. El motiu és la regressió dels boscos i les masies que fan desaparèixer els hàbitats naturals de l'espècie. A això s'hi afegeix que la població continua tenint por d'aquesta espècie. L'estudi insisteix a desacreditar vells tabús com que els ratpe-

DdeG

RATPENAT. Una de les espècies de ratpenats que es troben al Parc Natural.

nats s'alimenten de sang.

Per tal d'informar la població sobre aquests animals s'han editat dos mil tríptics. Els materials informatius serveixen per explicar a través d'il·lustracions com és, què menja i es donen consells pràctics com què cal fer si n'entra un a casa.

El biòleg del parc, Carles Flaquer, ha explicat que en el cas de ser-ne un de solitari el que entra, a vegades, si és un jove que s'ha perdut, si tanquem tots els llums i obrim les finestres sortirà a fora. En cas que no si-

gui així és «perquè a vegades es queden atontants agafats en algun lloc, llavors l'hem d'agafar amb una tovallola o uns guants ben gruixuts i el posem a fora i ja està», diu el biòleg.

Treure l'estigma de «dràcula»

Des del parc han explicat que el que «volem és treure aquesta estigma de àrçula i d'animal ferotge». Els ratpenats només menjen insectes. Si se'ls toca mosseguen com és habitual també en d'altres espècies salvatges.

El Parc Natural ha col·locat 52

caixes nius per als ratpenats i està previst que ens els propers mesos en col·loqui tres o quatre més. Dues d'aquestes caixes estan situades a tocar de l'edifici del Fluvianàutic que es va ensorrar.

A l'interior de Fluvianàutic hi habitava una colònia. En enderrocar-lo es va buscar la manera de no afectar-los. Les caixes es van col·locar a dos punts propers amb excrements dels ratpenats perquè quan arribin al Parc Natural ells mateixos s'hi despla-